

Три години уча
азбуката здраво —
току вижъ — минавамъ
въ първи класъ направо!

(Всички се смѣятъ гласно).

Таралежътъ:

Я, и ти, Кокорчо,
вече си въвъ второ!
Искамъ догодина
всички да надминешъ. . .

Кокорчо (радостно):

Божичко, сполай ти!
Съ тройчица минавамъ.
Всичкитъ първаци
вече ще подявамъ. . .

(Всички тръгватъ следъ него весело, подхвърляйки калпачетата си).

Веса Паспалеева

Жабокътъ:

Ухъ! И то се хвали,
вирнало главица, —
расло-недорасло —
колкото мушица!

Баба костенурка (показва недоволна Трушко):

Като ме е стигналъ
едъръ до тавана. . .
Нищичко не знае,
трети пжтъ остана!

Таралежътъ (раздава останалитъ свидетелства, взема дневника си и се сбогува).

Сбогомъ, мои мили,
малки веселушки!
Лътото бждете
здрави и послушни!

МАЙ

Отъ свода модъръ небесень
засмѣно слънчице грѣй,
полъхва тихо южняка,
житата кротко люлѣй.

Потоци весело бѣблятъ,
рѣката сладко шуми, —
на ширь и длъжъ по земята
омайна пѣсенъ звѣни.

Килими цвѣтни въ полята
царица пролѣтъ посла, —
догдето погледътъ стига —
море отъ пѣстри цвѣтя.

Да литнемъ съ радостъ въ сърд-
цата
въ полето цвѣтно при тѣхъ, —
да идемъ всички на госте
съсъ волни пѣсни и смѣхъ.

Вѣнчета росни ще виемъ
отъ кремъ, иглика и макъ, —
и тамъ, безспиръ срѣдъ цвѣтята
ний ще играемъ до мракъ.

Георги Костакевъ